

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a I.rendű felperes neve KKI Jogsegélyszolgálat (ügyintéző: dr. Oláh Tamás jogtanácsos Budapest, Pannónia utca 27. Pf. 52) által képviselt **Független Rendőr Szakszervezet** (címe) I. rendű és **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű felpereseknek - a dr. Molnár Attila Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Molnár Attila ügyvéd Dunakeszi, Szabadka utca 16/4.) által képviselt **Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezet** (címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2007. november 12. napján kelt 10.P.20.803/2007/6. számú ítélete ellen a felperesek által 9. és az alperes által 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperes elsőfokú perköltségben való marasztalását.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg az alperesnek személyenként 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság döntésének meghozatalakor irányadónak tekintett tényállás szerint az I. rendű felperes és az alperes a rendőrséggel hivatásos szolgálati viszonyban állók érdekképviselői

szervezeteként, mint szakszervezet működik. Az I. rendű felperes reprezentatív szakszervezet, így jogosult volt részt venni a Rendőrségi Érdekegyeztető Tanács 2007. április 16. napján megrendezett ülésén, amely ülésen történekről az alperes külön megkeresésre értesült.

Az alperes szerkesztésében, az alperes, valamint a Rend-Őréért Alapítvány kiadásában 2006. decemberében jelent meg először a Rendőr-Őr című „időszakos kiadvány”-ként jelölt országos terjesztésű lap, amelynek sajtótermékként való nyilvántartásba vételét nem kérték. Azonos címmel és azonos tárgykörben a 2006/1. évfolyam számmal és sorszámozással ellátott kiadványt követően 2007. évben is megjelentetett az alperes lapszámokat, keltezés nélkül, de folyamatos sorszámozással ellátva és abban az alperesi szakszervezet életével, a rendőrség szolgálatával kapcsolatos híreket, tudósításokat stb. közölt. A kiadványok 8000 példányban készültek, kezdetben aktivisták- majd futárszolgálat útján országosan terjesztették.

A Rendőr-Őr kiadvány 2007/3. száma keltezés nélkül 2007. június 21. napján került ki a nyomdából és aktivisták útján a terjesztés azon a napon megkezdődött. A kiadvány „Nincs morális válság a rendőrségen???!?” címmel a rendőri vezetők és a reprezentatív szakszervezetek működésével kapcsolatban jelentetett meg írást, benne a Rendőrségi Érdekegyeztető Tanács 2007. április 16-i ülésén történeket elemezve és az alperes véleményét kifejtve. Az írás többek között a II. rendű felperes személyére vonatkozóan is tartalmaz állításokat.

A felperesek 2007. július 20. napján ajánlott küldeményként postára adták az alperes címére a sajtó-helyreigazítási kérelmüket, melyet az alperes 2007. július 23-án átvett, azonban a 2007. október 10. napján megjelent következő számukban a kérelemnek nem tett eleget.

A felperesek 2007. október 25. napján előterjesztett keresetükben sajtó-helyreigazításra kérték kötelezni az alperest, a perindítást megelőző kérelemben megjelöltekkel azonos tartalommal.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az általa megjelentetett kiadvány nem sajtótermék, ezért sajtó-helyreigazítási eljárás tárgyát nem képezheti. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a 2007. június 21. napján történt megjelenéshez képest a felperes elkéssetten terjesztette elő a perindítást megelőzően a sajtó-helyreigazításra irányuló kérelmét, ezért a per megszüntetését kérte. Érdemben azt állította, hogy az érdekegyeztető tanács ülésén történekről kialakított véleményének és a felperesek érdekvédelmi munkájáról alkotott értékítéletének adott hangot az alperes a kifogásolt írásban.

Az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben elbírált és annak részben helyt adva kötelezte az alperest az ítélet rendelkező részében megfogalmazott közlemény közzétételére.

Az ítélet ellen a felperesek az ítélet részbeni megváltoztatása és keresetük hiánytalan teljesítése, míg az alperes az ítélet részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt fellebbezett.

A felperesek fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás helyes, amennyiben megállapította, hogy az alperes által kiadott Rend-Őr kiadvány keltezéssel nincs ellátva, és hogy azt időszaki lapként nem vették nyilvántartásba. Az elsőfokú bíróság azonban a helyesen megállapított tényállásból nem vonta le az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő helyes következtetést, és tévesen időszaki lapnak minősítette az alperes kiadványát.

A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (a továbbiakban: Stv.) 20.§-ának a) pontja szerint e törvény alkalmazásában sajtó: az időszaki lap, a rádiózásról és televíziós szolgáltatásról szóló törvény szerinti műsorszolgáltató és a hírügynökség.

E § f) pontja szerint időszaki lap: az a napilap, folyóirat és egyéb lap, valamint ezek melléklete, amely egy naptári évben legalább egyszer megjelenik, azonos címmel és tárgykörrel kerül kiadásra, évfolyam számmal, sorszámmal, keltezéssel van ellátva.

A törvény idézett rendelkezése kimerítően sorolja fel azokat a conjuktív feltételeket, alaki és tartalmi ismérveket, amelyek közül bármelyik hiányában a kiadvány nem minősíthető időszaki lapnak és így sajtónak sem.

Az alperes által kiadott Rend-Őr című kiadvány keltezéssel egyáltalán nincs ellátva, ezért azt időszaki lapnak tekinteni nem lehet.

Az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 79.§-ának (1) bekezdése szerint, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap)... valótlan tényről közöl, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

Az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342.§-ának (1) bekezdése szerint, sajtó-helyreigazítást (Ptk.79.§-a) a közlemény megjelenésétől, illetőleg a közvetítéstől számított 30 napon belül írásban lehet kérni a sajtótól. A Pp.343.§ (1) bekezdése is a sajtó-helyreigazítás Ptk-ban meghatározott fogalmához köti a sajtó-helyreigazítási kereset indításának lehetőségét.

Mivel a fent részletesen kifejtettek szerint a Rend-Őr című kiadvány nem minősül időszaki lapnak, az abban foglalt közlemény a Ptk. és a Pp. hivatkozott szabályai értelmében sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet.

Az elsőfokú bíróság tényállásában - helyesen - megállapította azt is, hogy az alperes kiadványát időszaki lapként nem vették nyilvántartásba. Az Stv. 12.§-ának (2) bekezdése szerint az időszaki lap előállítása és nyilvános közlése bejelentési kötelezettség alá esik. A bejelentés alapján az időszaki lapot nyilvántartásba veszik. A nyilvántartásba vétel előtt az időszaki lap nem terjeszthető.

Ebből következően a bíróság akkor sem teljesíthetné a felperesek keresetét, ha az alperes kiadványa egyébként megfelelné a sajtó fogalmának. Sajtó-helyreigazítás tárgya ugyanis csak olyan sajtótermékben megjelent közlemény lehet, amelyet jogszerűen állítanak elő. Ha tehát a nyilvántartásba vétel elmaradt, a Ptk.79.§-a és a Pp.XXI. fejezete nem alkalmazható. Ellenkező esetben a bíróság a jogszabálysértően terjesztett sajtót újabb jogellenes magatartásra, a sajtótermék (időszaki lap) tiltott terjesztésére kötelezné. Mivel a Rend-Őr című kiadvány nincs nyilvántartásba véve, a keresetet abban az esetben is el kellene utasítani, ha azt időszaki lapnak kellene tekinteni.

A másodfokú bíróság ezért a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperesek keresetét teljes egészében elutasította.

Az elutasítás kifejtett indokaira tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a sajtó-helyreigazítási kereset Pp.XXI. fejezetében meghatározott egyéb feltételei (helyreigazítási kérelem, illetve a keresetlevél határidőben való érkezése, alperes személye) fennállnak-e.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása következtében a felperesek teljes egészében pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján mellőzte a másodfokú bíróság az alperes elsőfokú perköltségben való marasztalását és a felpereseket kötelezte - a Pp.82.§-ának (2) bekezdése szerint - az alperes másodfokú perköltségének a megfizetésére. Az alperes az elsőfokú eljárásban jogi képviselő nélkül járt el, így megtérítendő költsége nem merült fel.

Az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az I. rendű felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§-a (1) bekezdésének d) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a sikertelen fellebbezésével felmerült másodfokú eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2008. január 10.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

